



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 2. In Rogationibvs. De primo motivo cælestis desiderii, quod in cœlo
nobis promissum sit Regnum Dei, de quo Christus cum discipulis
loquebatur. Quantam in te vim habet desiderium Regni ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

dere, qui non semel, non una in re, non in re temporali aut civili; sed quoties septenas illas iterat preces, in quibus salutis nostræ summa vertitur, toties ille cōtra animā suam loquitur, contra mentem, contra salutem; *Oratio eius execrabilis, ORATIO eius in peccatum.*

Prov. 28.
Ps. 108.

Certè si duntaxat uni deesset petitioni sincera mens, si vel unum oranti adesset vitium, quod uni è septem adversaretur virtuti; solum hoc sufficeret ut quod ait sanctus Augustinus, tota penitus exhauriatur oratio; quanto magis id pavendum, quando vix unum deest, quin omnes simul ex æquo pessundentur precandi formulæ!

Quamobrem nō modò id manifestè patet,

quòd usque modò, nihil quidquam vitiosus petierit, quod sanè est luctuosum; sed quod sibi etiam graves accersiverit pœnas, qui contra animam suam tam sæpe tam audacter locutus est. Et quanti refert non in eo mori statum, in quo nullus sit orationis usus & fructus, tanti scito tua interesse, non in his vivere vitiis, quorum finis interitus, interitus fictionū, interitus precum, interitus salutis animæ.

Quæ de Oratione hinc plura suggeri possent. vide in sequenti Feria Rogationum.

Ad hæc verò Verba quæ supersunt ex Evangelio: *Ipse Pater amat vos quia me amavit*: Tota est hebdomada 3. Adventus in 1. parte, ubi de amore Christi.

HAC HEBDOMADÆ, conformes Myserio Ascensionis Domini Considerationes & Veritates, ex primo Capite Actuum Apostolorum eruuntur: atque his velut stimulis & motivis excitantur corda nostra, *ut que sursum sunt quarant & sapiant, ubi Christus est in dextera Dei sedens.*

FERIA SECUNDA. IN ROGATIONIBVS.

DE PRIMO MOTIVO COELESTIS Desiderii. Quod ibi promissum nobis sit Regnum Dei.

Præbuit seipsum vivum post Passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta, apprensens eis, & loquens de Regno Dei. Actuum 1.

VERITAS PRACTICA.

Quantam in te vim habet desiderium Regni Cœlestis, tantam tibi vim facies.

ni cœlestis, tantam tibi vim & violentiam facies: aut certè quantum deoris huic violentia, tantum & desiderio.

I. PUNCTUM.

RATIO est, quia quantam in nobis vim habet desiderium rei cuiuslibet, tam potens est & efficax, ut complectatur medium, quod ad eam obtinendam in primis est necessarium.

Sed ad Regnum cœlorum imprimis est necessaria vis & violentia nobis faciendæ.

Ergo quantam in te vim habet desiderium Reg-

TAMETSÌ Regnum illud, de quo cura Apostolis sãpissimè Christus egisse dicitur, possit Ecclesia intelligi, sive Religio Christiana, cuius sacramenta, præcipuasque ceremonias tunc ordinavit & suis observanda tradidit: quia tamen non alio sine mi-

licentem

1. Tim. 1.

1. Tim. 5.

1. Tim. 4.9.

litantem hic Ecclesiam instituit, nisi ut Triumphantem in cœlo faceret & regnantem, neque alia lege subditos sibi homines habere voluit nisi ut eosdem Reges constitueret; idcirco commodè Regnū illud Dei, Regnum ipsum est cœli, ubi non modo Deus regnat in Beatis, sed & Beati regnant in Deo. *Accipient, inquit Sapiencia, regnum decoris & diadema speciei de manu Domini. Et aperte Apostolus, si visinebimus, & contregnabimus. Denique sic agnoscunt omnes Beati dicentes Domino; Redemisti nos & fecisti nos Deo nostro Regnum. O qualis ille Rex est, & quale eius Regnum, cujus quotquot sunt servi, tot sunt Reges! Quam piè sanctus Augustinus: Non timuit ille habere cohæredes quia hæreditas eius non sit angusta, si multi eam possederint. Illi ipsi ceriè eo possidente fiunt hæreditas ipsius, & ille vicissim sit hæreditas illorum.*

Hoc itaque cogitandum esset attentius, atque inde motivum efficax deducendum ad excitanda nostra desideria, hoc vel maximè tempore, quo Christum illic ascendente collimus, ubi nos secum aliquando regnare vult, & interim regni sui cupiditatè accendi. Quale illud est, proh Deus immortalis! quale illud in omnium hominum animis, Regem esse! & quanta regnorum disparitas, Terreni & Cœlestis! Quidquid enim est in terreno incommodi, longè abest à cœlesti! & quidquid in illo est fœlicitatis & commodi, purius & abundantius in cœlo est. *Perस्पicietis immarcescibilem gloria coronam. DABO tibi coronam vitæ. POSSIDETE paratum vobis regnum à constitutione mundi. O quis hæc credat & non excitetur? ô quis hæc audiat à Scripturis, & non credat?*

Verum audienda est etiam proposita Veritas, & altè animo infigenda: *Quod quantum est desiderium Regni huius Cœlestis, quantum est efficax, & quantum in te vim habet, tantam tibi vim & violentiam facies. Quando enim res desiderata non potest acquiri sine aliquo medio, certum est tantum esse huius medi desiderium, quantum & rei cuius est medium; unde fit ut tanta in omnium mortalium animis infixæ sit pecuniæ cupiditas quanta sentitur; quia cum multa desideret homines & ad illa comparanda medium singulare sit pecunia, quanto omnes honorem, commoditates, vitamque ipsam diligunt, tantè pecuniã amant sine quâ commodè non putant posse*

vivere. Atque inde translaturum est, ut, si quid etiam valde opportunum ad beatitudinem vel sanctitatem facia nobis Scriptura commendatum velit; tanquam pecuniam illud commendat; *Si quis servus eam, inquit Sapiens de sapientia, quasi pecuniam, & sicut thesauros effoderis illam, id est, quanto affectu solet quæri pecunia. Certè est pudor si non majori affectu cœlestia & spiritualia prosequamur, sed longè magis pudendum, cum hæc etiam multò minus quam pecuniam inquiramus.*

Prov. 2.

Matt. 13.

Hebr. 10.

Apo. 3.

II. PUNCTUM.

SED ad Regnum Cœlorum inprimis requiritur ut vim & violentiam nobis faciamus.

Sic enim exprèsè Christus Dominus; *Regnum Cœlorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Atque ita quando nihil aliud esset, quàm eius ordinatio & tale decretum, ut nullus regnum illud possideat, nisi sibi suisque moribus inordinatis violentiam faciat ad eos comprimendos, satis superque esset ad fidè & praxim. Quis enim in re tam aperta dubitare possit?

Verum & manifesta ratio est, cur ita necessariò vis & violentia nobis sit adhibenda. Nàm cum necessaria sit virtus, necessaria Humilitas, Castitas, Caritas & aliæ similes; non possint autem virtutes efficaciter exerceri, nisi naturæ corruptæ vis & violentia inferatur; tam necessaria est hæc violentia, quàm ipsa virtus; & sicut de una virtute ait Apostolus, *patientia vobis necessaria est, ut voluntatem Dei facientes reportetis promissionem, sic planè de vi nobis inferenda, cum alioqui nulla sit solida virtus. Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo, sicut & ego vici, & consedi cum patre meo in throno eius.* O SICUT ET EGO VICI, quam multa hic ad affectum! quasi aperte diceretur, non aliter sedebit mecum, nisi pugnet & nisi vincat; cum ego ipse non aliter scissionem illam meuerim quàm pugnando & vincendo.

III. PUNCTUM.

QUANTUM ergo in te vim habet desiderium regni cœlestis, tantam tibi vim facias omnino necesse est; Quia hæc est certissima & unica nota veri desiderii, ut sit efficax, & amplectatur medium necessarium ad rem desideratam obtinend-

Prov. 11.
Ib. 13.

obtinendam; aut si non aliud amplectitur, nõ est efficax, non est verum desiderium sed calsum, inane & miserum; unde Sapiens: *desideria occidunt pigrum, noluerunt enim quidquam manus eius operari, tota die concupiscit & desiderat: qui autem iustus est tribuet & non cessabit.* De illo scilicet pigro loquitur, de quo antea dixerat: *vult & non vult piger*, id est, vult finẽ, & non media, quod est absolute nolle; nunquam enim finem assequetur, & hoc unũ habet ex desiderio suo ut valde torqueatur & penẽ occidatur sine ullo fructu, quandoquidem non assumit media necessaria: qui autem iustus est; id est, qui iuste de rebus iudicat, & qui in his comparãdis ordinata servat media, tali rerum abundantia fruitur, ut de suo etiam aliis liberaliter & indefinenter tribuat.

Hic tibi quis animus? quale est tuum cœli desiderium? qualis vigor & violentia quam tibi facis? qualis esse soles in occurſu difficultatum? An emolleſcis? an expugnas & vincis quidquid durũ & asperum se objicit? Tũ enim maxime vis inferenda cũ reluctatur appetitus, tũ de Regno Cœlorum agitur, tũ ostendis quantum illud facias & appetas. O quam remisse & frigidẽ, cũ vix unquam tecum pugnes & semper difficultati cedas! Itane verò Regnum contemnitur? Quæ bella, quæ vitæ discrimina non libenter suscipiunt homines, ut Regnum, ut provinciam, ut urbem, ut castellum acquirant aut conservent? Et pro immortalis gloria, pro nunquam perituro Regno vix decertatur, cũ tamẽ nisi pugnetur non adveniat: certa verò sit & parata decertanti victoria & coronam Bonum certamen certavi, ait Athleta nobilissimus, *cursum consummavi, fidem servavi, in reliquo reposita est mihi Corona iustitia, non solum autem mihi, sed & iis qui diligunt adventum eius.* Et verò, inquit idem: *qui certat in agone, nõ coronabitur nisi legitime certaverit.* Et rursum: *Omnes autẽ qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet, & illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant, nos autem incorruptam.* Ego igitur sic curro, non quasi in incertum; sic pugno, nõ quasi aerem verberans: sed castigo corpus meum, & in servitutẽ redigo, ne forte cũ aliis prædicaverim, ipse reprobus efficiar. Audisne anima, & non expavesceis! Hem, nisi Apostolus pugnet, timet excidere regno, licet parato, & tu nõ timebis!

2. Tim. 4.

Ibid. 2.

1. Cor. 9.

Apoc. 3.

Ecce venio cito, dicit Rex Regum, tene quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam.

AD Evangelium de Rogationibus, Lucæ undecimo; præter illa, quæ proxime præcedenti Dominica proponuntur de oratione, distribui possent in tres Rogationum dies, tria illa quæ à Domino commendantur, *petite, quarite, pulsate.* Quæ tria verba licet unum & idem, ad maiorem commendationem, videantur significare; nõ deest tamen in singulis, observanda vis aliqua, quæ rem magis auget. Est enim in quarrendo nonnihil amplius operæ quam in petendo. Et dum moram quis patitur in pulsando, quis non videt ibi diutius persistendum, & aliquid gravius obeundum? Quamobrem eæ potissimum seliguntur Veritates quæ & unicuique Verbo conformes sint, & proponant præcipue, quid ex nostra parte desit, quò minus rectè defungamur his quæ à Christo commendantur, ut defecto malo remedium facilius adhibeatur.

PETITE & dabitur vobis. Luc. 11.

Nisi diligenter advertas; Quod petis à Deo iustius; hoc est quod petis iniustius.

In 3. parte, Feria 3. & Sabbato hebdomada 7.

Si vis quod non habes, da quod habes

In 1. parte, Dominica 2. post Epiphaniam.

Si forte times mediatorum Christum; non ille timer alios mediatores.

Tot ipse tibi exhibet, si velis, adhibendos; quot habet sanctos.

In 4. parte, Sabbato hebdomada 26.

QUÆRITE, & intervenietis. Luc. 11.

Quò sæpe vehementius aliquid Deum oras, ore quidem illi altas propius, sed corde distas longius.

In 3. parte, Feria 4. hebdom. 14.

Si quod creditur necessarium, quærenti desit: credendum potius non illud esse necessarium, quam quòd quærenti desit.

In 4. parte, Feria 2. hebdom. 21.

Sicut pietas valet ad omnia, sic omnia valent ad pietatem.

In 2. parte, Feria 6. hebdomada Pentecostas.

PULSATE & aperietur vobis. Luc. 11.

Nisi